

עת"א 38534/12/14 - זהר מרעי (אסיר) נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 38534-12-14 מרעי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח' תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	זהר מרעי (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר מרצה 12 שנות מאסר בגין עבירות הריגה, נשיאת נשק שלא כדין וקשירת קשר לפשע ומסווג לקטגוריה ב-1.

2. בית משפט זה (כבוד השופטת מרז במסגרת עת"א 5278-03-13) הנחה את המשיב להוציא את העותר לחופשה בתנאים מגבילים מתאימים בחודש מאי 2013, דא עקא שבחודש יולי 2013 שוב הוקפאו חופשותיו לאחר שהתקבל מידע מודיעיני חדש בעניינו.

3. עתירותיו של האסיר כנגד הקפאת חופשותיו נדחו לאור המידע האמור(עת"א 6931-07-13, עת"א 14904-01-14, עת"א 15412-10-14). כבוד השופטת רג'יניאנו ציינה בהחלטתה בעת"א 14904-01-14 כי מדובר ב"מידע מודיעיני משלושה מקורות שונים, מידע מוצלב, המצביע על כוונות פגיעה בעותר". בקשת רשות ערעור על החלטה זו נדחתה (רע"ב 1434/14).

4. כבוד השופטת אהד ציינה בהחלטתה בעת"א 15412-10-14 כי החשש מפני פגיעה בעותר לא נגד היום, וכי בנוסף קיים מידע מהעת האחרונה בדבר התנהגות שלילית בכלא, שדי בו לבדו על מנת למנוע הוצאת העותר לחופשות.

5. בנסיבות אלה, ועל אף ששלושה שופטים שונים עיינו ובחנו המידע האמור, עותר עתה האסיר ומבקש לזמן עד עמוד 1

מומחה בענייני מודיעין מטעם המשיב, על מנת שזה "ינמק החשש לפגיעה בעותר כפי שעולה מן המידעים המודיעיניים המתמזכים על פני מספר שנים".

טיעוני ב"כ הצדדים

6. לטענת ב"כ העותר, הנסמכת על החלטתו של כבוד השופט פרידלנדר בעת"א 28907-10-11 יובל אברהם נגד מדינת ישראל, אין בידי בית המשפט די כלים על מנת להעריך את המידע באופן ביקורתי, ועל כן יש לחייב את המשיב להניח בפני בית המשפט חוות דעת מודיעינית הערוכה לפי דיני הראיות, ולאפשר חקירתם של עורכי חוות הדעת במקרים מתאימים.
7. במקרה דנן, נטען כי הונח בפני בית המשפט מידע מגמתי שאין מאחוריו דבר, ועל כן נתבקשתי לאפשר בירור טענות ההגנה על ידי התרת העדתו של קצין המודיעין ולחלופין על ידי עריכת תצהיר על ידו.
- כתימוכין לטענתו הפנה ב"כ העותר להחלטות שנתנו במסגרת עת"א 59407-07-12, עת"א 57623-04-13, ורע"ב 6080-10.
8. עמדת ב"כ המשיב הינה כי ככלל, מטרתה של עתירת אסיר הינה לקיים הליך תכליתי, מהיר ולא מסורבל, ובקשה למתן עדות מומחה אינה עולה בקנה אחד עם תכלית זו. כמו כן, נפסק כי תקנה 15א לתקנות בתי המשפט לעניינים מנהליים (סדרי דין) המאפשרת חקירה נגדית של עד, אינה חלה על בית המשפט הדין בעתירת אסירים (רע"ב 3092/09 בורשטיין נגד שב"ס), וכי רק במקרים חריגים ובנסיבות בהן בית המשפט סבור כי התמונה העובדתית מחייבת הבהרות, יכול בית המשפט לזמן נציג שב"ס לבירור העובדות הנדרשות לצורך הכרעה בעתירה.
9. כן עמדה ב"כ המשיב על כך שכחלק מפעילות מערך המודיעין, עוברת כל ידיעה בחינת מהימנות וערכיות ונעשים ניסיונות לאימותה והצלבתה, כי אין זהו המקרה החריג המחייב הבהרות וכי שלושה שופטים שונים בחנו את המידע והתרשמו שיש בו כדי להצדיק את החלטת המשיב למנוע חופשותיו של העותר.

דין והכרעה

10. במסגרת עתירת אסיר לא נדרש בית המשפט לשים עצמו כמקבל ההחלטה והוא אינו בא בנעליו של מקבל ההחלטה ברשות, אלא נדרש הוא לבחון את **סבירות ההחלטה**.
11. נתון רלבנטי שנשקל על ידי הגורמים הרלבנטיים במסגרת קבלת החלטה בדבר הוצאת אסיר לחופשות הינו קיומו של מידע מודיעיני בעניינו (פרק ה' בפקודת הנציבות 04.40.00).
12. כבר נפסק, כי "בבואו לקבל החלטות מינהליות בעניינים של אסירים, אין שירות בתי הסוהר, כרשות מנהלית, כפוף לכללי הראיות ה"רגילים" החלים בהליכים המתנהלים בבתי משפט, כי אם "לכלל הראיה המנהלית", לפיו רשאית רשות מנהלית לקבל כל ראיה אשר אדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחתי והיה סומך עליה" (בג"ץ 2092/13-ב איימן נסר נ' מדינת ישראל, אגף מודיעין שב"ס ומשרד המשפטים; רע"ב 4210/10 מסראווה נ' שירות

בתי הסוהר).

כלומר, שירות בתי הסוהר - כגוף מקבל ההחלטה - אינו נדרש לבסס החלטתו על סמך חוות דעת מומחה ביחס למכלול המידע המודיעיני המצוי ברשותו, בעניינו של כל אסיר ואסיר, וממילא ברי כי מדובר בנטל שהרשות אינה יכולה לעמוד בו ואשר יהא בו לסכל המשך עבודתה.

13. אף בית המשפט, בבואו לבחון את סבירות שיקול הדעת בקבלת ההחלטה, אינו זקוק לחוות דעת של מומחה בעניין זה, ודי לו כי החלטת הגורם המוסמך נעשתה על בסיס נתונים רלבנטיים ולא על סמך שיקולים זרים, וכי היא סבירה ולא שרירותית.

14. במקרה דנן, ארבעה שופטים שונים (שלושה שופטי בית משפט המחוזי ושופט בית המשפט העליון) התרשמו מסבירותה.

15. יודגש, כי אף המשיבה אינה חולקת על קיומם של מקרים חריגים בהם תידרש שמיעת התייחסותו של גורם כזה או אחר מקרב גורמי שב"ס לשם הבהרת המסד העובדתי ששימש בסיס להחלטת הרשות.

16. דא עקא, במקרה דנן העלה ב"כ העותר טענות בעלמא כלפי המידע המודיעיני ולא הצביע על כשל נקודתי וספציפי בקרב גורמי המודיעין שניתן היה לבחון, או על מניע לגורם כלשהו להפיץ מידע שלילי בעניינו של העותר, ודומה כי מנסה הוא לצאת ל"מסע דיג".

17. בנסיבות אלה, אין לומר כי מדובר במקרה החריג המצדיק הזמנתו של נציג שב"ס לשם עריכת בירור משלים. לאור האמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ה, 15 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.